

107855

varme følelser for dem. Men han visste hvordan han skulle takle dem.

Hier in Lier bestimme ich, sa han til den tyske kommandanten i Drammen og slik ble det.

Han følte mer og mer at jobben hans var livsviktig for bygda. Han visste hvor gutta på skauen lå, men gjorde ingenting. Angivere ble hivd ut av kontoret.

Da jeg kom hjem, i 1968, og skulle bygge huset her opplevde jeg mer enn en gang håndverkere som sa: *Er ikke du dattera til Georg Skogen. Han reddet livet mitt. Jeg skal ikke ha penger av deg. Og en snekker begynte å gråte og sa: Det er en ting jeg angret og det er at jeg ikke vitnet for faren din i rettssaken.*

Da krigen var på vei til å ende med nederlag for tyskerne, forberedte far oss på at han ville bli arrestert.

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Rettssaken ble det største sjokket for far. Han hadde ventet seg en straff. Men først satt han inne et år for saken kom opp. Og så opplevde han at folk han kjente, som ikke hadde gjort noen motstand mot tyskerne, plutselig sto fram som de store patriotene.

Noen vitnet for ham. Men jeg tror far hadde ventet at halve bygda skulle vitne for ham.

Han angret aldri. Vi snakket om det på dødsleiet hans, og ingen lyver vel da? Han mente han hadde handlet riktig. Han hadde reddet liv.

Og for ham som var så glad i bygda ble alle bånd hogd over under rettssaken. Han reiste til Argentina da straffen var sonet og ingenting kunne få ham til Norge igjen.

— Og du, betrakter du faren din

som en landssviker? spør jeg. Hun rister forarget på hodet: — Nei, aldri. Far kunne ikke svike landet sitt.

Familien mistet alt. Elisabeth tok seg huspost i Oslo og reiste siden til Paris hvor hun giftet seg og fikk barn. Siden dro hun til Sør-Amerika og ble en selvstendig yrkeskvinne. Men det tok 17 år før hun så faren og moren igjen. Broren Kjell og hans lille sønn

døde i Argentina. Der ligger også foreldrene begravet.

— Hvorfor kom du tilbake til Lier?

— Det var det jeg ønsket hele tiden. Jeg ville tilbake og bygge meg et hus. Lier er hjemstedet mitt.

— Har det kostet noe å stå fram og fortelle folk om fortiden?

— Jeg måtte. Jeg vet ikke hvor

mange som har opplevd krigen og oppgjøret som jeg, at ikke alt var svart og hvitt. Jeg skammer meg ikke over fortiden. Kan man skamme seg over en katastrofe? Og det er bare én som har skjelt meg ut etterpå. Mange har ringt eller skrevet og takket meg, også en leder for en Hjemmefrontavdeling. Det er de som ikke gjorde noe som har lettest for å fordømme.

Han forklarte at han trodde Quilings mål i første rekke var å få veik Raskforningslar. Det var mange innen N. S. som mente at partiet skulle brytes med tyskerne.

Han var ikke tilfreds med det pol.

habe innhold i bevegelsen. Men

mente han forholde

han var en

program

Det var

til enkelte

mune for å

i N. S. Dette

for å redde

han trodde de

holdt her som i

press, men ver

vi grunn for h

de måtte på inn

skrivene, men li

å på inn, og fikk

lyst.

Etter at faren for

skilte han ikke å på

Han forklarte vider

eller skal ha sitt pe

tidste pårørende på G

med hensyn til kjepe

ville og Stemanns do

han gikk ut fra at Wilk

se tilbake etter at han

Han hadde personlig va

oppfølgelse, og når akt

han hadde vært på syke

erretene Stemann og hans

han bare vært der for å s

den det sto til med dem. De

ad Stemann var flyktet men

var det beste som kunne hen

Terbovens tale gjorde inntrykk på Skogen

Meldte seg inn i NS for at vi skulle slippe å bli styrt av tyske lakeier

Hjertedrevet i Lier, Røyken og Hurum besvarte i formiddag saken mot fhr. rum besvarte i formiddag saken mot fhr. rum besvarte i formiddag saken mot fhr.

«Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

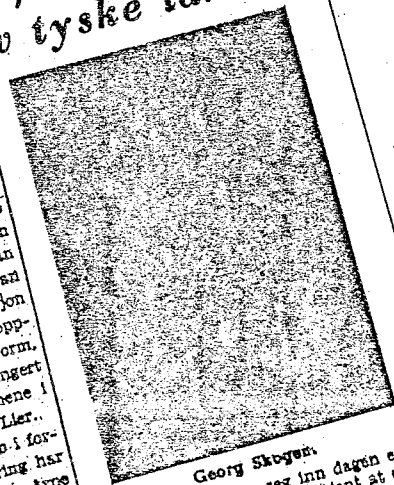
Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Det var en grusom opplevelse. Bestefar sa siden — «Jeg syntes det var fælt da Georges meldte seg inn i NS. Men det var verre at han ble satt i fengsel som en annen forbryter.»

Georg Skogen.

...som meldte seg inn dagen ette
...sely har erkjent at den
...tligste grunn f